

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.164 van 24 november 1998

A. 64.186/XIII-711

In zake : **HURNER G. Stephen,**
Gerardstraat 16
1040 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 21 juni 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Stephen G. HURNER de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 5 april 1995 tot wijziging van KB/WIB 92 op het stuk van de forfaitaire raming van de anders dan in geld behaalde voordelen van alle aard;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAUL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 juli 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 november 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van de heer F. GROBELNY, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAUL, auditeur.

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Artikel 36 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bepaalt het volgende :

" Anders dan in geld gekregen voordelen van alle aard gelden voor de werkelijke waarde bij de verkrijger.

In de gevallen die Hij bepaalt kan de Koning regels stellen om die voordelen op een vast bedrag te ramen".

De koning heeft uitvoering gegeven aan de machtiging die het tweede lid van de voormelde wetsbepaling hem uitdrukkelijk verleent en in artikel 18 van het besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 de regels vastgesteld die zullen gelden voor de anders dan in geld verkregen voordelen van alle aard.

Punt 2 van paragraaf 3 van dit artikel, dat gewijzigd is bij het koninklijk besluit van 18 februari 1994 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de revalorisatiecoëfficiënt voor kadastrale inkomens en de forfaitaire raming van de anders dan in geld behaalde voordelen van alle aard, stelt de bijzondere regels vast die dienen te worden toegepast inzake forfaitaire raming van de voordelen in natura gehaald uit de kosteloze terbeschikkingstelling van onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen.

Die regels luiden als volgt :

" 2. Kosteloze beschikking over onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen.

Het voordeel wordt forfaitair vastgesteld op 100/60 of 100/90 van het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed naargelang het een gebouwd of een ongebouwd onroerend goed betreft.

In afwijking van het vorige lid wordt, voor gebouwde onroerende goederen of gedeelten daarvan die ter beschikking worden gesteld door rechtspersonen, het voordeel als volgt vastgesteld :

- a) indien het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed kleiner is dan of gelijk is aan 30 000 F : 100/60 van het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed, vermenigvuldigd met 1,25;
- b) indien het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed groter is dan 30 000 F : 100/60 van het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed, vermenigvuldigd met 2, waarbij dat voordeel niet lager mag zijn dan de huurwaarde van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed;

Nochtans, wanneer het betrekken van een goed wordt opgelegd en de belangrijkheid van dat goed duidelijk de persoonlijke behoeften van de betrekker, rekening houdend met zijn maatschappelijke stand en de samenstelling van zijn gezin, te boven gaat, moet bij de vaststelling van het belastbare voordeel slechts rekening worden gehouden met het kadastrale

inkomen van een onroerend goed dat aan de werkelijke behoeften van de betrekker beantwoordt.

Wanneer het een gemeubileerde woning betreft, wordt het overeenkomstig de voorgaande leden vastgestelde voordeel met 2/3 verhoogd.

Voor de toepassing van de voorgaande leden wordt, behalve voor de beoordeling van de in het tweede lid vermelde grens van 30 000 F, het kadastrale inkomen in aanmerking genomen nadat het is geïndexeerd overeenkomstig artikel 518 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992".

Bij arrest nr. 58.169 van 16 februari 1996 heeft de Raad van State de woorden "waarbij dat voordeel niet lager mag zijn dan de huurwaarde van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed" vernietigd die voorkwamen in paragraaf 3, punt 2, tweede lid, b, in fine van artikel 18 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals dat artikel is gewijzigd bij het voormelde koninklijk besluit van 18 februari 1994;

OP 5 april 1995 heeft de Koning een besluit goedgekeurd om de regels te wijzigen die tot op dat tijdstip van toepassing waren inzake de forfaitaire raming van de voordelen in natura voortvloeiend uit de kosteloze terbeschikkingstelling van onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen. Artikel 1 van dat besluit, dat de bestreden handeling vormt, luidt als volgt :

" In artikel 18, § 3, punt 2, van het KB/WIB 92, vervangen bij het koninklijk besluit van 18 februari 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het tweede lid, a), worden de woorden "100/60 van het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed, vermenigvuldigd met 1,25" vervangen door de woorden "F 48 000 per jaar";

2° het tweede lid, b), wordt door de volgende bepaling vervangen :

" b) indien het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed groter is dan F 30 000 :

- 100/60 van het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed, vermenigvuldigd met 2, waarbij dat voordeel niet lager mag zijn dan de huurwaarden van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed;

- voor personeelsleden die ingevolge een met hun werkgever gesloten contract verplicht zijn een bepaalde woongelegenheden te betrekken omdat zij wegens hun functies blijvend op de plaats van het werk of in de onmiddellijke nabijheid daarvan moeten zijn, wordt het voordeel evenwel vastgesteld op F 144 000 per jaar";

3° in het derde lid worden tussen het woord "moet" en de woorden "bij de vaststelling" de volgende woorden ingevoegd, "behoudens in de gevallen vermeld in b), 2e streepje van het vorige lid".

Artikel 2 van datzelfde besluit van zijn kant, stelt dat de bepalingen die erin zijn opgenomen van toepassing zijn "op de vanaf 1 januari 1994 toegekende voordelen van alle aard".

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist op de grond dat verzoeker geen belang zou hebben bij het verkrijgen van de nietigverklaring van het bestreden besluit; dat ze in hoofdzaak betoogt dat het loutere feit dat verzoeker een voordeel in natura geniet voortvloeiend uit de kosteloze terbeschikkingstelling van een onroerend goed dat eigendom is van de vennootschap waarvan hij het beheer waarneemt, op zich niet volstaat om te bewijzen dat hij beschikt over het in artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste belang om de wettelijkheid van de nieuwe regels voor de forfaitaire raming van de anders dan in geld behaalde voordelen alle aard te kunnen betwisten welke regels het bestreden besluit wil vaststellen; dat ze voorts preciseert dat verzoeker alleen zou kunnen doen blijken

van het bij de wet vereiste belang om in rechte op te treden, voor zover hij het bewijs levert dat de bij de bestreden handeling aangebrachte wijzigingen in de vroeger geldende regels voor de valorisatie van het voordeel in natura dat hij geniet, hem effectief nadeel berokkenen of schade toebrengen, wat in casu niet het geval zou zijn; dat ze voorbeelden geeft die aantonen dat de nieuwe regels voor de forfaitaire raming die bij de bestreden handeling zijn vastgesteld, alleen ongunstig blijken te zijn voor de belastingplichtige in de gevallen waarin het kadastrale inkomen van het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed dat gratis te zijner beschikking wordt gesteld bij wijze van voordeel in natura, ofwel 20.000 frank of minder bedraagt, ofwel meer dan 30.000 frank maar minder dan 38.000 frank bedraagt, terwijl het kadastrale inkomen van het onroerend goed dat ter beschikking is gesteld van verzoeker door de vennootschap waarvan hij de bestuurder is, 41.000 frank bedraagt, zodat verzoeker niet kan beweren dat de bestreden handeling op enigerlei wijze een weerslag heeft op zijn situatie;

Overwegende dat, hoewel verzoeker bij de vennootschap waarvan hij een actief vennoot is, de hoedanigheid van zaakvoerder niet meer bezit, hij er evenwel een leidende functie uitoefent op grond waarvan hetzelfde gebouw waarover hij voordien beschikte als zaakvoerder, hem momenteel nog steeds gratis ter beschikking wordt gesteld; dat naar gelang hij in de toekomst zijn huidige hoedanigheid van topman van de vennootschap behoudt, of opnieuw die van zaakvoerder krijgt dan wel er later een betrekking op grond van een arbeidsovereenkomst voor bedienden zal hebben te vervullen, hij ofwel onder de ene ofwel onder de andere bij de bestreden handeling ingevoerde nieuwe regels kan vallen inzake de forfaitaire raming van de voordelen in natura; dat indien dit besluit wordt vernietigd, hij

opnieuw onder de toepassing zou vallen van artikel 36, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, luidens hetwelk "anders dan in geld verkregen voordelen van alle aard (...) voor de werkelijke waarde bij de verkrijger (gelden)", aan welke regeling hij met recht de voorkeur kan geven boven die van een forfaitaire raming; dat hij doet blijken van voldoende belang om de nietigverklaring ervan te vorderen; dat het beroep ontvankelijk is;

Overwegende dat de auditeur-rapporteur ambtshalve een middel opwerpt dat hieraan wordt ontleend dat de bestreden handeling niet ter fine van advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is voorgelegd; dat in de aanhef van dit besluit de dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd die als volgt wordt gemotiveerd :

" Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende :

- dat dit besluit wijzigingen aanbrengt in de wijze waarop sommige voordelen van alle aard moeten worden vastgesteld die in 1994 zijn verleend;

- dat die wijzigingen zo spoedig mogelijk moeten worden bekendgemaakt teneinde de vestiging en de inning van de belasting niet te vertragen;

- dat dit besluit dus dringend moet worden getroffen";

Overwegende dat het enige onderdeel van deze motivering dat de dringende noodzakelijkheid kan rechtvaardigen de wil is "de vestiging en de inning van de belasting niet te vertragen";

Overwegende dat het bestreden besluit ter ondertekening aan de Koning is voorgelegd op 5 april 1995 en is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 13 mei 1995, dit is meer dan vijf weken later; dat de

verrichtingen voor de inning van de belasting waarop het besluit moet worden toegepast, beginnen met de toezending van de aangiften die, volgens de instructies van de administratie van de directe belastingen zelf, ten vroegste behoorde te geschieden met ingang van 3 april of 10 april 1995 naar gelang het aangiften "Deel 1" of aangiften "Delen 1 en 2" betreft; dat in de veronderstelling dat die termijnen strikt in acht zijn genomen en de belastingplichtigen tot wie de eerste belastingaangiften zijn gericht, slechts over de wettelijke minimumtermijn zouden hebben beschikt om hun aangifte toe te zenden aan de bevoegde belastingdienst, de betrokken diensten van de administratie van de directe belastingen hoe dan ook de activiteiten voor de vestiging en later de inning van de belasting niet konden aanvatten vóór 3 mei of 10 mei 1995, naar gelang van het geval; dat de verwerende partij, in zoverre ze verwijst naar de opzet "de vestiging en de inning van de belasting niet te vertragen", niet kan rechtvaardigen dat het gedeeltelijk bestreden besluit, dat is uitgevaardigd op 5 april 1995, niet is voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State; dat het motief waarop de dringende noodzakelijkheid steunt wordt tegengesproken door het feit dat het bestreden besluit bekendgemaakt is op 13 mei 1995, dit is na afloop van de termijn gesteld in artikel 56, § 1, vierde lid, eerste zin, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken; dat uit het dossier blijkt dat de tekst van het bestreden besluit eerst op 14 april 1995 aan het Belgisch Staatsblad is toegezonden voor bekendmaking, dit is negen dagen na de goedkeuring ervan, zonder dat de administratie enige bijzondere vereiste stelt inzake de data waarop ze de ontvangst van de drukproef en de bekendmaking wenst; dat de administratie, in tegenstelling tot de bedoeling die ze te kennen had gegeven, niet zelf de drukproef van de tekst die moest worden bekendgemaakt heeft afgehaald, maar zich integendeel

ertoe beperkt heeft te wachten tot de diensten van het Belgisch Staatsblad het initiatief namen om haar die drukproef ter collationering toe te zenden, en dat de administratie, toen de drukproef haar per brief van 3 mei 1995 was toegezonden, de persklare drukproef eerst op 10 mei 1995 aan de diensten van het Belgisch Staatsblad heeft toegezonden; dat de weinige haast die de verwerende partij aan de dag heeft gelegd om te zorgen voor de bekendmaking van de bestreden handeling, in tegenspraak is met het feit dat ze zelf zou hebben geoordeeld dat er zo'n haast bij was, dat de afdeling wetgeving van de Raad van State niet kon worden geraadpleegd, zelfs niet met toepassing van artikel 84 van de gecoördineerde wetten, op basis waarvan dit advies binnen een termijn van drie dagen kan worden verkregen, zonder dat zulks noodzakelijkerwijs een voor de administratie nadelige vertraging meebrengt in de vestiging en de inning van de belasting; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, niet zouden kunnen leiden tot een ruimere nietigverklaring,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 5 april 1995 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de forfaitaire raming van de anders dan in geld behaalde voordelen van alle aard.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigd koninklijk besluit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op vierentwintig november 1900 achtennegentig door :

de HH. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.